

at vit gera í ríkiligan mál. Eg geri persónliga nógv burturúr tí leiklutinum, men tað eru eisini nøkur mörk. Markið hjá mær er, at í Føroyum eru tað føroyingar, ið eru vertir, slær tingformaðurin fast.

Støðutakanin um, at í Føroyum eru tað føroyingar, ið eru vertir, minnir nógv um slagorðið hjá fullveldisrørsluni um, at í Føroyum skulu føroyingar ráða. Tað er heldur einki at ivast í, at tað er djúpa sannføringin um, at Føroyar eiga at vera frælsar, ið liggja til grund fyri støðutakanina hjá løgtingsformanninum.

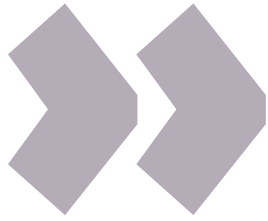
- Nógv hava spurt meg, hví eg ikki bara spæli við í glanrileikinum, so eg sleppi undan stríðnum. Tankin hevur streifað meg, at tað er nógvur sjónleikur í hesum og kanska skal man bara taka henda aftrat. Men tað hevur so stóran symbolskan týðning fyri meg at siga, at hetta er okkara land, og tað eru vit, ið eru vertir í Føroyum, sigur løgtingsformaðurin.

Gestablídni

So djúp er tjóðskaparliga sannføringin, at tað er púra óhugsandi fyri løgtingsformannin, at hann hevði tikið við innbjóðingini. Tað stríðir grundleggjandi móti tí, ið hann metir er føroyskur siður.

- Eg haldi tað er ónatúrligt sum ein av landsins leiðarum, at skula vera gestur hjá øðrum í egnum landi móti mínum vilja. Um mín hugur stóð til tað, so var stóðan ein onnur. Men tá tað er móti mínum egnum vilja, so er tað ófólkaligt av gestunum. Tað er hvørt fall ein manglandi vitan um føroyskt gestablídni, sigur Páll á Reynatúgvu, áðrenn hann lýsir hvat hann leggur í hugtakið føroyskt gestablídni.

- Føroyskt gestablídni byggir á tað, at tú sum vertur, fær møguleikan at bjóða teg fram á allan hátt við tí mentan, ið man umboðar. Eg haldi tað kann tulkast, at man ikki setur seg inn í tí mentan, ið man kemur at vitja, tá man uppførir seg sum vertur, í eini stóðu har tú ert gestur, sigur tingformaðurin.

So leingi vit ikki eru eitt sjálvstøðugt land, er tað vónleyst hjá einum sambandsmanni at umboða meg umborð á Dannebrog. Somuleiðis er tað vónleyst hjá mær, at umboða ein sambandsmann umborð á Dannebrog.

Gestur í Danmark

Fyri summi kann tað tykjast sum ein andsøgn, at Páll á Reynatúgvu sýtir fyri at fara umborð á Dannebrog, men er til onnur høvi saman við teimum kongaligu. Eitt er, at hann sjálvur hevur verið vertur fyri teimum í lögtinginum og siti til borðs við teimum, tá Løgmannsskrivstovan hevur skipað fyri borðhaldi, men tað undrar mong, at hann í mai mánað var við til stásdøgurðan í samband við føðingardagin hjá krúnprinsinum.

Fyri løgtingsformannin er eingin andsøgn í hesum, men undir-

strikar tað í staðin, at hansara støðutakan ikki er eitt persónligt val, men at talan er um eina grundreglu.

- Tá eg var í Danmark, var eg

an Javnaðarflokkurin og Bárður Nielsen, formaður í Sambandsflokkinum, vístu á líknandi sjónarmið fyri tveimum árum síðan.

Løgtingsformaðurin hevur tó

føroyska søguna ávirkar gerandispolitikkinn. Eg má bara góðtaka, at tað eru summi, ið fara glaðbeint umborð á Dannebrog, men eg hevði vónað, at fólk eisini vístu virðing

gestur á sama hátt, ið eg meti, eg skal vera vertur í Føroyum. Um eg segði nei til alt, so var tað mín persónliga stóða, ið kom til sjóndar. Hetta er eitt kompromi, ið eg geri í embætinum, at eg havi ikki tí stóðu, at eg ikki vil sita til borðs við teimum. Hjá mær handlar tað einans um, at í Føroyum eru tað vit, ið eru vertir, og aðrastaðni eru tað tey, ið eru vertir, sigur Páll á Reynatúgvu.

Kann ikki umboða øll

Ein stórir partur av kritikkinum móti Páll á Reynatúgvu hevur verið, at hann í sínum embæti sum løgtingsformaður er eitt umboð fyri alt Føroya fólk og ikki bara sínum egnum sjónarmiðum. Millum annað Tórbjørn Jacobsen, borgarstjóri í Runavíkar kommunu, og Edmund Joensen, tingmaður fyri Sambandsflokkinn og partur av formansskapinum í lögtinginum, hava víst á tað á hesum sinni, með-

torført við at skilja kritikkin, ið sambært honum byggir á skeivar fortreytir, tí tað ber als ikki til hjá øðrum føroyskum politikara at umboða allar føroyingar.

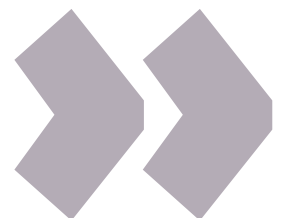
- At man skal umboða øll er gykl. Hinir triggir í formansskapinum, ið gera tað óvugta av tí, ið eg geri, umboða hvørki meg ella tey tjóðveldisfólk, ið høvdu takkað nei til slíka innbjóðing, sigur Páll á Reynatúgvu.

Páll á Reynatúgvu vísir á ríkisrættarlígu stóðuna millum Føroyar og Danmark, tá ið hann skal greiða frá, hví tað er ómøguligt hjá einum einstakum føroyingi at umboða øll.

- So leingi vit ikki eru eitt sjálvstøðugt land, er tað vónleyst hjá einum sambandsmanni at umboða meg umborð á Dannebrog. Somuleiðis er tað vónleyst hjá mær, at umboða ein sambandsmann umborð á Dannebrog. Tann dagin vit hava loyst, tann dagin vit eru blivin eitt sjálvstøðugt land, fáa vit eisini eitt vanligari samband til danska kongshúsið. Tá verður søgan ein heilt onnur, sigur Páll á Reynatúgvu.

Sjálvur góðtekur hann, at onnur ikki hava somu hugsan sum hann um málið, men hann saknar, at onnur virða hansara sjónarmið.

- Vit kunna ikki siggja burtur frá tí, at dansk ávirkan gjøgnum

Eg má bara góðtaka, at tað eru summi, ið fara glaðbeint umborð á Dannebrog, men eg hevði vónað, at fólk eisini vístu virðing fyri, at eg má vera trúgvur yvirfyri mínum grundsjónarmiðum

